

Publicerad 2005-12-08 16:27 av Karin Ann Louise

Dimmig matrast.

Med ett ryck väcktes jag till liv i passagerarsätet. Volvon sladdade in på rastplatsen. Det hade redan börjat skymma och jag var så där lagom dåsig så att man njuter av att småsova och själv kunna styra drömmarna. Men det var dags för matrast.

Suckandes sträckte jag mig efter stövlarna. De hade för längesedan under bilresan åkt av. Längtan efter att kunna vicka fritt med tårna hade som vanligt blivit för stark.

Dimman hade tätat och korvkiosken var upplyst med spotlights. Det var nästan lite otäckt. Jag huttrade och drog jackan tätare kring kroppen. Drömskt började jag redan längta tillbaka till bilen. Den varma trygga Volvon.

Som en virvelvind uppenbarades plötsligt en kvinna framför mig. En bildörr öppnades samtidigt och Dolly Parton spelades på högsta nivå. Kvinnan omfamnade mig oväntat och tryckte mitt ansikte mot sin axel. Jag försvann in i det tjocka varma änglahåret och jag andades häftigt.

Ta mig bort härifrån önskade jag oväntat kraftigt och nickade till. Jag måste väl ändå ha drömt? I alla fall så där lite lagom drömskt...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Karin Ann Louise med Poeter.se id #5937 innehar upphovsrätten